

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 1T/86/2011
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4411010291
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Cecília Melišková
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2014:4411010291.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Cecílie Meliškovej a prísediacich Alžbety Vargovej a Oľgy Karnajovej v trestnej veci obžalovaného O. K. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmena d, odsek 2 písmena e, Trestného zákona, na základe obžaloby prokurátora, na hlavnom pojednávaní konanom v Nových Zámkoch dňa 30.10.2014 takto

rozhodol:

Obžalovaný O. K., E.. XX.X.XXXX K. E. Y., J. I. E. Y.,
E. Č.. XXXX/X,

je vinný, že

od presne nezistenej doby bez povolenia prechovával v igelitovej taške s označením BILLA omamné látky, ktorú tašku dňa 22.9.2010 o 16.30 hod. v Nových Zámkoch na Novomestskej ulici odhodil do kríkov v blízkosti bufetu „ŠMAK - expres“ po čom bol bezprostredne zadržaný pracovníkmi kriminálnej polície Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nových Zámkoch a bolo zistené, že v predmetnej taške sa nachádza spolu 45 kusov polyetylénových vreciek s tlakovým uzáverom s obsahom 62,792 g

kokaínu, z čoho 22 kusov vreciek kokaínu malo priemernú koncentráciu účinnej látky 61,40 % hmotnostných ktoré množstvo zodpovedá najmenej 754 obvykle jednorazovým dávkam drogy, 15 kusov vreciek kokaínu s koncentráciou 58,40 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 279 obvykle jednorazovým dávkam drogy a 8 kusov vreciek kokaínu s koncentráciou 82 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 317 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktoré celkové množstvo na čiernom trhu s drogami predstavuje hodnotu najmenej 20.250,- eur, pričom kokaín je v zmysle čísla 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších právnych predpisov zaradení do II. skupiny omamných látok.

teda

neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a taký čin spáchal vo väčšom rozsahu

tým spáchal

obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmena d, odsek 2 písmena e, Trestného zákona.

Za to sa odsudzuje

Podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri neexistencii okolností poľahčujúcich ani priťažujúcich v zmysle § 36 resp. § 37 Trestného zákona, a s použitím § 39 odsek 3 písmena c, Trestného zákona a § 42 odsek I, 2 Trestného zákona k súhrnnému trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov.

Podľa § 48 odsek 3 písmena b, odsek 4 Trestného zákona súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Podľa § 42 odsek 2 Trestného zákona zrušuje sa výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava I. 2Tv 1/2011 zo dňa 16.05.2014 ohľadne obžalovaného O. K. ako aj všetky rozhodnutia obsahovo na tento výrok nadväzujúce, pokiaľ zrušením stratili podklad.

Podľa § 76 ods. 1 Tr. zákona a § 78 odsek 1 Tr. zák. ukladá sa ochranný dohľad v trvaní I (jeden) rok.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný prokurátor v Nových Zámkoch podal obžalobu na obžalovaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmena d, odsek 2 písmena e, Trestného zákona, na tom skutkovom základe, že :

od presne nezistenej doby bez povolenia prechovával v igelitovej taške s označením BILLA omamné látky, ktorú tašku dňa 22.9.2010 o 16.30 hod. v Nových Zámkoch na Novomestskej ulici odhodil do kríkov v blízkosti bufetu „ŠMAK - expres“ po čom bol bezprostredne zadržaný pracovníkmi kriminálnej polície Úradu justičnej a kriminálnej polície Okresného riaditeľstva Policajného zboru v Nových Zámkoch a bolo zistené, že v predmetnej taške sa nachádza spolu 45 kusov polyetylenových vreciek s tlakovým uzáverom s obsahom 62,792 g

kokaínu, z čoho 22 kusov vreciek kokaínu malo priemernú koncentráciu účinnej látky 61,40 % hmotnostných ktoré množstvo zodpovedá najmenej 754 obvykle jednorazovým dávkam drogy, 15 kusov vreciek kokaínu s koncentráciou 58,40 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 279 obvykle jednorazovým dávkam drogy a 8 kusov vreciek kokaínu s koncentráciou 82 % hmotnostných, čo zodpovedá najmenej 317 obvykle jednorazovým dávkam drogy, ktoré celkové množstvo na čiernom trhu s drogami predstavuje hodnotu najmenej 20.250,- eur, pričom kokaín je v zmysle čísla 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších právnych predpisov zaradení do II. skupiny omamných látok.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom obžalovaného, výsluchom svedkov Mgr. O. A., G. F., K. G., Z. Z. W. A. D. a prečítaním spisového materiálu a rozhodol dňa 20.12.2012 rozsudkom, ktorým obžalovaného uznal vinným z uvedeného obzvlášť závažného zločinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmena d, odsek 2 písmena e, Trestného zákona a podľa § Podľa § 172 odsek 2 Trestného zákona s použitím § 38 odsek 2 Trestného zákona, pri neexistencii okolností poľahčujúcich ani priťažujúcich v zmysle § 36 resp. § 37 Trestného zákona, a s použitím § 39 odsek 3 písmena c, Trestného zákona k trestu odňatia slobody vo výmere 5 (päť) rokov, a pre výkon tohto trestu ho zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

V dôsledku podaného odvolania obžalovaným a okresným prokurátorom, Krajský súd v Nitre uznesením 2To 15/2013 zrušil napadnutý rozsudok v celom rozsahu a vec vrátil súdu prvého stupňa, aby ju znovu v potrebnom rozsahu prejednal a rozhodol.

Okresný súd po vrátení veci na nové konanie a rozhodnutia pokračoval v zmenenom senáte, pričom obžalovaný podľa § 277 odsek 5 Tr. por. súhlasil s tým, aby bola vec prejednaná v novom senáte bez zopakovania dôkazov, ktoré boli vykonané pred prvým rozhodnutím okresného súdu.

Po vrátení veci na nové konanie a rozhodnutie súd vykonal dokazovanie v intenciách uznesenia krajského súdu v Nitre a návrh obžalovaného ako svedka vypočul X. Š. a vypočul znalca MUDr. Straku a oboznámil spisový materiál spisu Okresného súdu Bratislava I. 2Tv 1/2011.

Obžalovaný na všetkých hlavných pojednávaniach tvrdil, že sa necíti byť vinný zo spáchania uvedeného obzvlášť závažného zločinu. Na svoju obranu udával, že pokiaľ by bol vedel, aký je obsah uvedenej igelitky, túto by od A. D. nebol prevzal vtedy, keď ho D. požiadal, aby uvedenú igelitovú tašku zobral a zahodil ju po vystúpení z jeho motorového vozidla. Na svoju obranu uviedol, že o obsahu uvedenej igelitovej tašky nemal žiadnu vedomosť. Po vystúpení z vozidla na žiadosť A. D. túto igelitovú tašku zahodil do kríkov.

Príslušníci polície Mgr. O. A., G. F., K. G. W. Z. Z., potvrdili, že videli, že obžalovaný po vystúpení z motorového vozidla, ktoré viedol svedok A. D., prešiel cez cestu a do kríčkov pri ceste ukryl igelitovú tašku, ktorú vzápätí zaistili, pretože podľa jej obsahu mali podozrenie, že sa v taške môžu nachádzať drogy.

Znaleckým dokazovaním Kriminalistického a expertízneho ústavu Bratislava bolo zistené, že v zaistenej igelitovej taške sa nachádzalo 45 kusov polyetylenových vreciek s obsahom spolu 62,79 g kokaínu (s priemernou koncentráciou kokaínu v jednotlivých vreckách tak, ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku), ktoré množstvo kokaínu vzhľadom na priemernú koncentráciu, zodpovedá najmenej 1350

jednorazovým dávkam drogy, ktoré množstvo na tzv. čiernom trhu predstavuje hodnotu najmenej 20.250,- eur.

Svedok A. D., potvrdil, že obžalovanému v kritickom čase nič nedával, s igelitovou taškou žiadnym spôsobom nemanipuloval a k tvrdeniu obžalovaného prehlásil, že sa nezakladá na pravde, žeby mu bol dal taký príkaz, aby po vystúpení z auta uvedenú igelitovú tašku s obsahom zahodil do kríkov.

Svedok A. O. A. W. G. F. sú príslušníci Okresného riaditeľstva policajného zboru Nové Zámky a svedkovia K. G. W. Z. Z. sú príslušníci Okresného riaditeľstva policajného zboru v Komárne, ktorí ako svedkovia popisovali správanie obžalovaného pred ukrytím uvedenej tašky a po jej ukrytí resp. po zadržaní. Svedok Mgr. Július Molnár potvrdil, že videl vystupovať obžalovaného z motorového vozidla s igelitovou taškou v ruke, prešiel s ňou cez cestu, bol nervózny, prešiel kúsok, potom sa vrátil ku kríku, kde igelitovú tašku odhodil, pričom krátko po tom ako bol zadržaný popieral odhodenie igelitovej tašky. Tieto skutočnosti potvrdil aj svedok G. F., ktorý uviedol, že pred odhodením igelitovej tašky obžalovaný nervózne telefonoval.

Svedok K. G. W. S. Z. Z. rovnako potvrdzovali, že obžalovaný položil igelitovú tašku pod krík, pričom pred položením tašky sa poobzeral. Správal sa tak, akoby niekoho čakal resp. čakal na toho, kto tú tašku mal zobrať.

Svedok X. Š. na hlavnom pojednávaní uviedol, že v čase, keď malo prísť k spáchaniu trestného činu obžalovaným na tomto mieste nebol. Uviedol, že obžalovaný predtým bol v jeho pohostinstve, avšak igelitovú tašku u neho nevidel.

Z úradných záznamov spísaných horeuvedenými svedkami 22.9.2010 vyplýva, že obžalovaný po vystúpení z motorového vozidla a prejení cesty sa správal neisto, podozrivo, bol očividne nervózny, obzeral sa po okolí a asi po 30tich sekundách žltú igelitovú tašku schoval pod listnatý krík.

Znaleckým posudkom znalca z odboru genetická analýza bolo zistené, že na predmetnej umelohmotnej (igelitovej) taške bola zaistená DNA odpovedajúca DNA obžalovaného.

Kriminalistický a expertízny ústav PZ Bratislava nezistil na predmetoch nachádzajúcich sa v predmetnej igelitovej taške také množstvo biologického materiálu, aby mohlo byť vykonané porovnanie s DNA obžalovaného.

Znalcami z odboru psychiatrii, znaleckým dokazovaním znalca MUDr. Eduarda Višňovského a MUDr. Mária Straku ako aj s ich výsluchmi na hlavnom pojednávaní mal súd preukázané, že obžalovaný trpí aj v čase spáchania skutku trpel organickou poruchou osobnosti, traumatickej a epileptickej genézy - organickým psychosyndrómom, touto chorobou trpel od r. 2001, od obdobia úrazu. Potvrdili, že nejde o ťažké organické prejavy, ani prejavy demencie, ktoré by narúšali kontakt obžalovaného so skutočnosťou. Obžalovaný je plne a správne orientovaný, miestom, časom, situáciou. Znalci u neho nezistili prejavy alkoholovej, ani inej látkovej závislosti. Uviedli, že obžalovaný vzhľadom na svoj stav vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania v čase spáchania skutku a vedel v čase spáchania skutku aj svoje konanie ovládať. Jeho duševná choroba nemala žiaden vplyv na jeho rozpoznávací schopnosti v čase spáchania skutku, z psychiatrického hľadiska jeho protispoločenské správanie nebolo determinované jeho duševnou chorobou.

V priebehu dokazovania na hlavnom pojednávaní bol opätovne vypracovaný znalecký posudok týmito znalcami a zo záverov tohto znaleckého posudku jednoznačne vyplývalo, že obžalovaný ani po spáchaní skutku neochorel žiadnou takou duševnou chorobou, ani poruchou, ktorá by bránila chápať zmysel trestného stíhania a potvrdili, že aj v období pojednávania veci pred súdom jeho duševný stav je ustálený, neboli prítomné žiadne významné prejavy zhoršovania klinického obrazu, a diagnóza organický psychosyndróm bol úplne identický tak, ako v čase spáchania uvedeného skutku, teda žiadnym spôsobom nedošlo k zhoršeniu duševného stavu obžalovaného, pričom tento znalecký posudok znalci podávali 11.02.2012.

Na základe vykonaného dokazovania mal súd preukázané, že obžalovaný presne nezistenú dobu, minimálne od vystúpenia z motorového vozidla, ktorého bol vodičom svedok A. D., prechovával v igelitovej taške kokaín v množstve najmenej 1350 jednorazových dávok drogy. Súd na základe vykonaného dokazovania mal preukázané, že obžalovaný vedel, čo v žltej igelitovej taške nesie. Obrana obžalovaného bola vyvrátená priamym dôkazom výpoveďou svedka A. D. a nepriamymi dôkazmi t.j. výpoveďami svedkov - príslušníkov policajného zboru, ktorí správanie obžalovaného po vystúpení z vozidla svedka A. D. sledovali. Z ich výpovedí a z úradných záznamov spísaných 22.9.2010 jednoznačne vyplýva, že obžalovaný vedel, čo v igelitovej taške nesie, prečo tašku schovával pod kríčky. Svedčí o tom jeho správanie, váhavosť, nervozita, obzeranie, odloženie uvedenej tašky pod kríčky a tvrdenie po zadržaní, že o odloženej igelitovej taške nič nevie. Zo znaleckého dokazovania znalcami z odboru psychiatrie jednoznačne vyplývalo, že obžalovaný v čase spáchania skutku nemal zníženú

rozpoznávaciu schopnosť a nemal zníženú ani ovládaciu schopnosť a to i napriek tomu, že trpel od r. 2000 duševnou chorobou - organickým psychosyndrómom.

Po vyhodnotení všetkých dôkazov, tak súhrnne ako aj jednotlivito mal súd preukázané, že obžalovaný sa dopustil konania, ktoré je uvedené vo výroku rozsudku. Súd preto uznal obžalovaného vinným z obzvlášť závažného zločinu nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmena d, odsek 2 písmena e, Trestného zákona, keďže bolo preukázané, že obžalovaný neoprávnene prechovával, po akúkoľvek dobu omamnú látku, a taký čin spáchal vo väčšom rozsahu, keďže hodnota väčšieho rozsahu sa v zmysle § 125 odsek I Tr. zák. rozumie hodnota vyššia ako 2660,00 € a nedosahujúca sumu 26.600,00 €.

Súd pri stanovení tejto hodnoty vychádzal z hodnoty vyčíslenia, ktorá bola predložená Prezidiom Policajného zboru, Úradu boja proti organizovanej kriminalite, Národnej protidrogovej jednotky zo dňa 07.03.2013, z ktorej súd vychádzal ešte v pôvodnom konaní. Z tejto správy bolo preukázané, že približnú cenu za jednu dávku kokaínu v nitrianskom kraji nie je k dispozícii. Súd vychádzal z tejto hodnoty i napriek tomu, že uznesením Krajského súdu v Nitre 2To 15/13 z 31.01.2013 bolo nariadené, že hodnotu tejto drogy treba zistiť prostredníctvom Národného monitorovacieho centra pre drogy, pričom z Ministerstva zdravotníctva Slovenskej republiky, Odboru koordinácie protidrogovej politiky zo dňa 09.04.2013 mal súd preukázané, že ani toto oddelenie takúto hodnotu vyčíslíť nevie. Súd konanie obžalovaného kvalifikoval tak ako je uvedené vo výroku rozsudku, z toho dôvodu že bolo preukázané, že obžalovaný neoprávnene prechovával po akúkoľvek dobu omamnú látku a čin spáchal vo väčšom rozsahu, pretože prechovávaním omamnej látky po akúkoľvek dobu sa rozumie prechovávanie drogy čo i len niekoľko sekúnd úmyselného prechovávania.

Kokaín je v zmysle zákona č. 139/1998 Z.z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších právnych predpisov zaradený do II. skupiny omamných látok, t.j. je omamná látka, akú má na mysli ustanovenie § 172 Trestného zákona.

Obžalovaný je za svoje konanie trestnoprávne zodpovedný, aj keď vo svojich vyjadreniach viackrát poukazuje na strelné zranenie hlavy, ktoré v minulosti utrpel. Znalci z odboru psychiatrie, aj keď u obžalovaného potvrdili organický psychosyndrom pre ktorý je obžalovaný invalidizovaný, zistili, že pri páchaní teraz prejednávanej trestnej činnosti vedel rozpoznať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť a vedel svoje konanie ovládať.

Súd pri určení trestnej zodpovednosti obžalovaného vychádzal predovšetkým zo znaleckého posudku znalcov z odboru psychiatrie a to MUDr. Eduarda Višňovského ako aj MUDr. Straku, z ich výpovedí na hlavnom pojednávaní a nenariadil kontrolný znalecký posudok z odboru psychiatrie v zmysle návrhu obhajoby i napriek tomu, že obžalovaný prostredníctvom svojho obhajcu predložil znalecký posudok znalcov z odboru psychiatrie MUDr. Miloslava Čerňana a MUDr. Eleny Mokrášovej a to z toho dôvodu, že znalecký posudok týchto znalcov bol vyhotovený pre úplne iný prípad konania obžalovaného a tento znalecký posudok nemá žiadny súvis s teraz prejednávanou vecou obžalovaného pre obzvlášť závažný zločin nedovolennej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 odsek 1 písmena d, odsek 2 písmena e, Trestného zákona pričom súd poukazuje ešte aj nato, že v priebehu dokazovania na hlavných pojednávaniach bol opätovne vypracovaný znalecký posudok s časovým odstupom v r. 2012 a aj pri tomto vypracovaní znaleckého posudku znalci jednoznačne potvrdili, že organický psychosyndróm - duševná choroba, ktorou obžalovaný trpí nemá vplyv na jeho rozpoznávaciu a ovládaciu schopnosť vo vzťahu k tomuto konaniu a preto kontrolné znalecké dokazovanie by pre tento prípad určenia trestnej zodpovednosti bolo nadbytočné. Súd poukazuje nato, že aj závery znaleckého posudku znalcov MUDr. Čerňana a MUDr. Mokrášovej pri rozhodovaní vo veci Okresného súdu Bratislava I. 2Tv 1/2011 neboli zohľadnené v tom smere, že by bol mal obžalovaný zníženú schopnosť rozpoznávať nebezpečenstvo svojho konania pre spoločnosť, alebo zníženú schopnosť svoje konanie ovládať.

Vina obžalovaného bola preukázaná výpoveďami svedkov príslušníkov polície, ktorí boli prítomní pri zadržiavaní obžalovaného a pri zaistení omamných látok, (igelitovej tašky), úradným záznamom, a spisovým materiálom. Pokiaľ išlo o výpoveď svedka D. A. tento jednoznačne udával, že na trestnej činnosti obžalovaného nemal žiadny podiel, súd nemal dôvod neveriť výpovedi tohto svedka a pokiaľ ide o výpoveď X. Š. tento svojou výpoveďou žiadnym spôsobom neozrejmil okolnosti konania obžalovaného Vargu, keďže tento v tomto čase v blízkosti obžalovaného K. sa nenachádzal.

Obžalovaný je slobodný, v čase spáchania skutku bol zamestnaný u svedka A. D. ako pracovník jeho súkromnej bezpečnostnej služby. Na obžalovaného sa hľadí, ako na súdom netrestaného.

Súd pri rozhodovaní o treste a jeho výmere vychádzal najmä z ustanovenia § 34 odsek 4 Trestného zákona. Nezistil u obžalovaného žiadnu poľahčujúcu okolnosť v zmysle § 36 Trestného zákona ani okolnosť priťažujúcu v zmysle § 37 Trestného zákona. Prihliadal na spôsob spáchania činu, zavinenie, pohnútku, osobu obžalovaného, jeho pomery a možnosť jeho nápravy. Bolo preukázané, že rozsudkom Okresného súdu Bratislava 1, 2Tv 1/2011 zo dňa 16.05.2014 bol obžalovaný uznaný vinným z pokusu zločinu ublíženia na zdraví formou spolupáchatelstva podľa § 14 odsek 1, k § 202 k § 155 odsek 1, Tr. zák. a prečin výtržníctva formou spolupáchatelstva podľa § 20 k § 364 ods. 1 písm. a) ods. 2 písm. a) Tr. zák. s poukazom na § 138 písm. a) Tr. zák. a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 3 roky, výkon bol podmienenečne odložený na skúšobnú dobu 4 roky s probačným dohľadom a tento rozsudok nadobudol právoplatnosť 3. 6. 2014. Keďže boli splnené všetky podmienky pre uloženie súhrnného trestu, súd pri ukladaní tohto trestu pristúpil k uloženiu súhrnného trestu s tým, že zrušil výrok o treste rozsudku Okresného súdu Bratislava I. 2Tv 1/2011 zo dňa 16.05.2014 ako aj všetky rozhodnutia obsahovo nadväzujúce na tento výrok, pokiaľ zrušením stratili podklad.

Trestný zákon v ustanovení § 172 odsek 2 ustanovuje trest odňatia slobody na 10-15 rokov a práve pre uvedenú ustanovenú trestnú sadzbu sa u tejto právnej kvalifikácie jedná o obzvlášť závažný zločin. Podľa ustanovenia § 11 odsek 3 Trestného zákona pri ustanovení trestu odňatia slobody s dolnou hranicou základnej trestnej sadzby najmenej 10 rokov sa zločin považuje za obzvlášť závažný.

Vzhľadom k pomerom obžalovaného najmä s poukazom na jeho zdravotné problémy, (organický psychosyndrom a s ním súvisiacu invalidizáciu) ako aj na okolnosti prípadu (preukázané okolnosti držby omamnej látky a preukázanú krátku dobu jej držby, pri nezistených dôvodoch jej držby) súd považoval zákonom stanovenú trestnú sadzbu (najmenej 10 rokov odňatia slobody) za neprimerane prísnu s tým, že trest odňatia slobody podstatne kratšieho trvania bude na zabezpečenie ochrany spoločnosti dostačujúci a preto s použitím ustanovenia § 39 odsek 1 odsek 3 písmena c, Trestného zákona pristúpil k uloženiu trestu odňatia slobody vo výmere 5 rokov.

Súd obžalovaného na výkon uloženého trestu zaradil s poukazom na horeuvedené skutočnosti a úvahy podľa § 48 odsek 3 písmena b, odsek 4 Trestného zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Súd neuložil prokurátorom navrhovaný trest prepadnutia veci (igelítovej tašky), pretože sa jedná o vec bezcennú a preto nespĺňa podmienky k ukladaní a účelu trestu v zmysle § 31 odsek 2 Trestného zákona. V igelitovej taške nachádzajúce sa drogy, ako vyplýva zo znaleckého posudku Kriministického a expertízneho ústavu Bratislava, mali byť komisionálne zlikvidované.

Súd obžalovanému uložil aj ochranný dohľad na dolnej hranici trestnej sadzby, keďže obžalovaného uznal vinným zo spáchania obzvlášť závažného zločinu. Počas výkonu ochranného dohľadu podľa § 77 odsek 1 Tr. zák. bude obžalovaný povinný oznamovať potrebné údaje o spôsobe a zdrojoch svojej obživy a tie aj preukazovať, osobne sa hlásiť v určených lehotách a vopred oznamovať vzdialenie sa z miesta bydliska uvedeného v rozhodnutí súdu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie na súde proti ktorého rozsudku smeruje a to do 15 dní od oznámenia rozsudku, oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť, ak sa rozsudok vyhlásil v neprítomnosti takejto osoby, oznámením je až doručenie rozsudku. V písomne podanom odvolaní treba uviesť, proti ktorým výrokom odvolanie smeruje, a či smeruje aj proti konaniu, ktoré rozsudku predchádzalo.